RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.336 van 23 oktober 2000
in de zaak A. 92.836/IX-2425.

In zake : Micheline LAUWERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. SOETE,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Kerkstraat 8/1

tegen :

1. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van OOSTENDE,
2. het Beheerscomité Henri Serruys-ziekenhuis OOSTENDE,

die woonplaats kiezen bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Micheline LAUWERS op 20 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

> "De beslissing van het Bijzonder Comité van Beheer van het Ziekenhuis Henri Serruys te OOSTENDE, dd. 18 april 2000, (...), waarbij beslist werd :
> Art. 1. Opdracht te geven aan de directeur om inzake Micheline LAUWERS, gebrevetteerde verpleegkundige in vaste dienst, een dossier samen te stellen teneinde de tuchtprocedure te starten.
> Art. 2. Een preventieve schorsing voor 3 maanden met halvering van wedde uit te spreken met ingang van de eerste dag na het einde van het huidig ziekteverlof.
> Art. 3. Betrokkene uit te nodigen om zo spoedig mogelijk te laten weten wanneer ze zich in staat acht om gehoord te worden in het kader van deze beslissing.";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. AMPE die, loco advocaat G. SOETE, verschijnt voor verzoekster en van advocaat K. SIMAEY die, loco advocaat A. LUST verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is sinds 14 juli 1975 als verpleegster werkzaam in het Henri Serruysziekenhuis te Oostende dat onder het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende ressorteert. Sedert 1 mei 1976 is zij er vast benoemd.

1.2. Op 15 april 2000 rapporteert de hoofdverpleegkundige van het Henri Serruysziekenhuis in een verslag aan het directiecomité van het ziekenhuis dat op 14 april 2000 bij verzoekster tekenen van dronkenschap op het werk werden vastgesteld en op 18 april 2000 neemt het beheerscomité daaromtrent de volgende beslissing :

"Overwegende dat Mevr. Micheline LAUWERS, gebrevetteerde verpleegster in vaste dienst, zich op haar dienst heeft aangemeld op 14 april 2000 om 13.00 h om haar geplande laatdienst te verrichten.

Overwegende dat de Heer W. VANDYCKE, hoofdverpleegkundige van de dienst Cardiologie en Dokter DECLERCK, cardioloog, bij Mevr. Micheline LAUWERS een alcoholgeur vaststelden, zij vaststelden dat betrokkene met een dubbele tongval sprak en dat ze enigszins verbaal agressief gedrag vertoonde. Een verslag van de feiten zal door de Heer VANDYCKE en door Dokter DECLERCK opgemaakt worden en medeondertekend worden door de aanwezige getuigen : M I. De TOURNAY, C. GERNAEY en K. MISSIAEN, verpleegkundigen op de dienst Cardiologie.

Overwegende dat na contact name met de secretaris en de directeur

- na akkoord van Mevr Micheline LAUWERS onder toezicht van Dr DECORTE een bloedproef werd afgenomen waarvan een staal werd geanalyseerd in het labo van het ziekenhuis (resultaat 2.13 g/l) werd geanalyseerd in een extern labo (resultaat 1,92 g/l) werd meegegeven met Mevr M. LAUWERS
- betrokkene naar de arbeidsgeneesheer werd gestuurd, die haar met onmiddellijke ingang arbeidsongeschikt verklaarde en haar naar haar behandelende arts doorstuurde.
- aan Mevr LAUWERS tot 2 x toe gevraagd werd (door de hoofdverpleegkundige en de arbeidsgeneesheer) haar aan te melden bij de ziekenhuisdirecteur, hetgeen zij weigerde.

Gelet op het voorgaande, gelet op de precedenten bij betrokkene en op haar verantwoordelijkheden tijdens het uitoefenen van haar functie (toezicht houden (soms alleen) op 26 patienten op de dienst cardiologie) stelt P. LAUWYCK, ziekenhuisdirecteur ter zitting dat hij een tuchtverslag zal opstellen met het oog op het eventueel starten van een tuchtprocedure.

Gelet op de tussenkomst van de secretaris die stelt

- dat dergelijke feiten gezien de voorgeschiedenis van betrokkene tot een zware tuchtsanctie zouden kunnen leiden.
- dat een verder functioneren van betrokkene op haar dienst in afwachting van het resultaat van

de tuchtprocedure bijzonder nadelig kan zijn voor de werking van het ziekenhuis in het algemeen en van de dienst cardiologie in het bijzonder.
- dat betrokkene professioneel ernstig tekort gekomen is.

Overwegende dat bijgevolg de mogelijkheid bestaat om een preventieve schorsing uit te spreken.

Overwegende dat een dergelijke maatregel pas kan opgelegd worden na het horen van betrokkene behalve bij hoogdringendheid.

Overwegende dat deze hoogdringendheid hier kan ingeroepen worden aangezien betrokkene steeds de mogelijkheid heeft na haar ziekte, waarvan de duur van de afwezigheid nog niet gekend is, terug op de dienst haar werkzaamheden te hervatten.

Gelet op het voorstel van de secretaris, na overleg met de directeur om betrokkene bij ordemaatregel preventief te schorsen voor 3 maanden met halvering van wedde en dit zonder vooruit te lopen op het resultaat van de tuchtprocedure.

Gelet op het statuut van het personeel en gelet de wet van 8 juli 1976 inzonderheid op artikel 51 (tuchtregeling) en artikel 94 §3.

Overwegende dat de ernst van de feiten, de voorgeschiedenis van betrokkene en de billijkheidsregel het opportuun maakt dat de schorsing gepaard gaat met een verlies van wedde, bij geheime stemming en met unanimiteit :

Artikel 1 : Opdracht te geven aan de directeur om inzake Micheline LAUWERS, gebrevetteerde verpleegkundige in vaste dienst, een dossier samen te stellen teneinde de tuchtprocedure te starten.

Artikel 2 : Een preventieve schorsing voor drie maanden met halvering van wedde uit te spreken met ingang van de eerste dag na het einde van het huidig ziekteverlof.

Artikel 3 : Betrokkene uit te nodigen om zo spoedig mogelijk te laten weten wanneer ze zich in staat acht om gehoord te worden in het kader van deze beslissing.".

Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Met een aangetekende brief van 21 april 2000 wordt verzoekster van die beslissing van het beheerscomité in kennis gesteld en wordt zij verzocht te laten weten wanneer zij in staat zal zijn om gehoord te worden over de preventieve schorsing. Volgens het verzoekschrift krijgt verzoekster kennis van die brief op 27 april 2000.

1.4. Op 20 juni 2000 stelt verzoekster, die sinds de feiten van 14 april 2000 ononderbroken op het werk afwezig is wegens ziekte, de onderhavige vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing in;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot de tweede voorwaarde het volgende aanvoert :

> "1. Er vermag weinig betwisting te zijn nopens het feit dat de beslissing van het Bijzonder Comité van Beheer van het Henri Serruysziekenhuis te OOSTENDE voor verzoekster tot een onmogelijk te herstellen ernstig nadeel aanleiding geeft.
> 2. Verzoekster is, zoals voorzegd, sinds 14 juli 1975 onafgebroken in dienst van de verwerende partij. Tot medio 1999 genoot verzoekster een uitstekende reputatie - waaromtrent overigens ook nog nuttig kan worden verwezen naar het laatste, gunstig beoordelingsverslag van verzoekster.
> 3. Het beoordelingsverslag is overigens nog in een tweede opzicht belangrijk, waar de beoordeelaars ten titel van commentaar hebben vermeld :
> 'Houding en collegialiteit, depressiviteit ingevolge privé-problematiek.'
> Deze toevoeging is van belang, omdat er uit blijkt dat de verwerende partij toentertijd, reeds ten volle kennis had van de problematiek waarmee verzoekster kampte :
> - haar persoonlijke ziektetoestand, van depressiviteit - waarvoor zij overigens in behandeling was/is;
> - problemen met bepaalde collega's.

Niet toevallig dringt zich dan de vaststelling op dat :

- de verwerende partij, niettegenstaande zij in staat voor het beheer van een ziekenhuis, er kennelijk niet in slaagt om verzoekster op deugdelijke wijze te begeleiden in haar problematiek;
- ondertussen wel een aantal procedures tegen verzoekster worden opgestart, steeds op aangifte/klacht van die collega's.

4. De thans genomen maatregel is van aard om verzoekster een werkelijk onherstelbaar ernstig nadeel te berokkenen : dat een schorsing, dan nog met verlies van de helft van de wedde, een bijzonder ernstig nadeel veroorzaakt, is voor geen discussie vatbaar : niet alleen wordt verzoekster daardoor openlijk aan de schandpaal genageld, daarenboven wordt haar positie ten overstaan van de collega's-verpleegkundigen volstrekt onmogelijk gemaakt, nu dergelijke zogenaamde 'preventieve schorsing' zal worden begrepen als een bevestiging van foutief gedrag in hoofde van verzoekster. Dat verzoekster daardoor in bijzonder ernstige mate moreel wordt gekrenkt, hoeft weinig betoog, en dit zowel in zuiver professionele kring, als in de privé-sfeer.

5. Maakt het verlies van wedde op zich een financieel nadeel uit, dat later kan worden hersteld, dit geldt niet voor het feit van de schorsing met verlies van wedde, waardoor verzoekster (nodeloos) wordt gekrenkt, in opspraak gebracht en vernederd, morele schade die in geen enkel opzicht herstelbaar is, zelfs niet in geval van latere vernietiging van de beslissing. De beslissing is immers genomen, en kan - wanneer de ziektetoestand van verzoekster zich herstelt - worden uitgevoerd, met alle kwalijke gevolgen vandien.

In het licht van het bovengaande weze het dan ook duidelijk dat de schorsing van de gemaakte beslissing zich opdringt, nu er werkelijk in de volle zin van het woord sprake is van een ernstig nadeel, dat, bij gebreke van schorsing van de beslissing, onmogelijk nog ooit volledig kan worden hersteld. Alleen een schorsing van de beslissing kan verzoekster alsnog redding en soelaas brengen, ook in die zin dat die schorsing, met het gezag van een rechterlijke uitspraak, tenminste vaststelt dat er ernstige middelen kunnen aangevoerd worden tegen de bestreden beslissing van het Bijzonder Comité van Beheer, waarbij er nog steeds de hoop is dat dit het Bijzonder Comité van Beheer er misschien zal toe aanzetten om de zaak opnieuw, en met de nodige spoed te onderzoeken, in het licht van hetgeen het schorsingsarrest desgevallend zal stellen, zodat, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing zal worden ingetrokken.";

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij hierop antwoordt dat indien verzoeksters arbeids-ongeschiktheid niet lang meer aansleept, de opgelegde preventieve maatregel reeds zal uitgevoerd zijn vooraleer de Raad van State van de voorliggende vordering tot schorsing kennis zal nemen, zodat de vordering verzoekster dan geen "praktisch nut" meer kan opleveren, dat zij voorts laat gelden dat verzoekster door pas op 20 juni 2000 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te dienen die zij reeds op 27 april 2000 heeft ontvangen, onredelijk lang heeft getalmd waardoor "zij er zelf blijk van gegeven (heeft) de zaak allerminst als van uitzonderlijk belang te beschouwen"; dat zij verder betoogt dat met betrekking tot het geldelijk nadeel dat verzoekster lijdt ingevolge de gedeeltelijke inhouding van haar wedde, een dergelijk nadeel in beginsel herstelbaar is en dat verzoekster in haar verzoekschrift niet duidelijk en concreet uiteenzet dat het in haar geval anders zou zijn; dat een preventieve schorsing omwille van haar tijdelijk en niet-disciplinair karakter in beginsel geen nadeel, ook geen moreel nadeel, kan veroorzaken dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest, dat verzoekster ook niet aantoont dat de opgelegde maatregel onredelijk is, in acht genomen dat zij in een korte tijdsspanne tot drie keer toe onder invloed van drank werd bevonden op een dienst die "meer dan vele andere ziekenhuisdiensten, een volgehouden concentratie vereist" en dat verzoeksters argument dat collega's en buitenstaanders de genomen maatregel zouden kunnen begrijpen als een bevestiging van foutief gedrag, niet relevant is omdat dit tegen elke preventieve schorsing zou kunnen worden aangevoerd; dat de publiciteit die aan de preventieve schorsing wordt gegeven grotendeels afhangt van het gedrag van de betrokken ambtenaar, dat de verwerende partij zelf alvast geen ruchtbaarheid aan de preventieve schorsing

van verzoekster heeft gegeven en dat "de werkomgeving" van verzoekster ervan uitgaat dat betrokkene op haar werk afwezig is wegens ziekte terwijl een beperkte ruchtbaarheid die onvermijdelijk aan een preventieve schorsing is verbonden kan worden goedgemaakt door een eventueel volgend annulatiearrest;

2.4. Overwegende dat verzoekster niet aanvoert een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te ondergaan ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing van het beheerscomité waarbij opdracht wordt gegeven aan de directeur van het Henri Serruysziekenhuis om lastens verzoekster een tuchtdossier samen te stellen met het oog op de inleiding van een tuchtprocedure, zoals blijkt uit artikel 1 van het dispositief van de bestreden beslissing, en dat zij evenmin gewag maakt van dergelijk nadeel ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing van het beheerscomité om haar uit te nodigen om te laten weten wanneer zij kan worden gehoord over de opgelegde preventieve schorsing, zoals blijkt uit artikel 3 van het dispositief van de bestreden beslissing; dat zij wel met grote stelligheid betoogt dat er "weinig betwisting" of zelfs "geen discussie" kan bestaan over het feit dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing van het beheerscomité waarbij zij vanaf de eerste dag na het einde van haar huidig ziekteverlof gedurende drie maanden preventief wordt geschorst met inhouding van de helft van haar wedde; dat zij evenwel geen concrete gegevens aanbrengt die deze bewering kunnen staven, dat immers haar verwijzing naar haar "gunstig beoordelingsverslag" en haar betoog dat de verwerende partij, niettegenstaande zij instaat voor het beheer van een ziekenhuis, er niet in slaagt haar "op deugdelijke wijze te begeleiden in haar problematiek" te dezen niet dienstig is ter adstructie van het beweerde moeilijk te

herstellen ernstig nadeel; dat zij zich klaarblijkelijk door de bestreden beslissing moreel gegriefd voelt, zowel in haar werkkring als in haar privé-leven, doordat de bestreden preventieve schorsing haar "aan de schandpaal (nagelt)" en "een bevestiging (inhoudt) van foutief gedrag"; dat evenwel een preventieve schorsing, ook als daaraan een inhouding van wedde verbonden is, tijdelijk is en in beginsel geen tuchtrechtelijke straf is; dat een dergelijke ordemaatregel geen oordeel inhoudt over de schuldvraag van het betrokken personeelslid, maar slechts de goede werking van de dienst beoogt veilig te stellen in afwachting van de bevindingen van een tucht- of strafrechtelijk onderzoek; dat daaruit volgt dat een preventieve schorsing in het belang van de dienst in beginsel aan het betrokken personeelslid geen nadeel berokkent dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest; dat te dezen dan ook niet ingezien wordt dat de aan verzoekster opgelegde preventieve schorsing het foutieve gedrag van verzoekster zou bevestigen of haar "aan de schandpaal" zou nagelen en aldus een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen, terwijl op het eerste gezicht niet blijkt dat de ordemaatregel een verdoken tuchtmaatregel zou zijn die verzoekster straft voor schuldig gedrag, dat trouwens de bestreden beslissing zelf vermeldt dat de secretaris na overleg met de directeur van het beheerscomité voorstelt om verzoekster preventief te schorsen voor de duur van drie maanden "zonder vooruit te lopen op het resultaat van de tuchtprocedure"; dat tenslotte zo er een moreel nadeel zou bestaan verzoekster ook niet aantoont dat dit nadeel zo ernstig is dat het niet afdoende kan worden hersteld door de morele genoegdoening van een vernietigingsarrest;

2.5. Overwegende dat aldus aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die

vaststelling volstaat om verzoeksters vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**